

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
A MUNICIPIULUI BUCURESTI
SERVICIUL DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR**

DECIZIA nr. 1 din 12.01.2008 privind solutionarea
contestatiei formulata de **SC M SA**, cu sediul
in, sector x, Bucuresti,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. xxxx/xx.xx.2007

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul de solutionare a contestatiilor a fost sesizata cu adresa nr. xxxx/xx.xx.2007, inregistrata sub nr. xxxx/xx.xx.2007, de catre Administratia Finantelor Publice sector x cu privire la contestatia SC M SA nr. 168/12.11.2007.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organele fiscale teritoriale sub nr. xxxx/xx.xx.2007 il constituie decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. xxx/xx.xx.2007.

Petenta contesta suma de **S** lei reprezentand majorari de intarziere aferente obligatiilor fiscale, calculate pentru perioada 29.09.2007-29.10.2007.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC M SA.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. xxx/xx.xx.2007 organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au stabilit in sarcina SC M SA, pe baza evidentei pe platitor, majorari de intarziere aferente obligatiilor fiscale neachitate in termen in suma totala de S lei.

II. Prin contestatia formulata SC M SA solicita anularea deciziei nr. xxx/xx.xx.2007, invocand prevederile Codului de procedura fiscala referitoare la cazul de forta majora si cazul fortuit si sustinand ca nu si-a indeplinit obligatiile fiscale datorita unui caz fortuit, respectiv poprirea tuturor disponibilitatilor banesti de la toate bancile comerciale din Romania la care avea conturi deschise.

Astfel, societatea arata ca in urma unui recurs in anulare promovat de procurorul general al Parchetului de pe langa Curtea Suprema de Justitie, i-a fost respinsa actiunea prin care a obtinut de la P despagubiri civile, dobanzi si cheltuieli in suma de C lei vechi, s-a restabilit situatia anterioara si s-a dispus intoarcerea executarii (decizia nr. xx/xx.xx.2003 a Curtii Supreme de Justitie - Completul de 9 judecatori).

In baza deciziei nr. xx/xx.xx.2003, Biroul de executori judecatoresti "E" a infiintat poprirea conturilor bancare ale societatii, deschise la toate bancile comerciale din Bucuresti, poprire actuala si in prezent.

Urmare hotararii CEDO (publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. xxx/xx.xx.xxxx), SC M SA a promovat o cerere de revizuire impotriva deciziei nr. xx/xx.xx.2003, care a fost admisa de Inalta Curte de Casatie si Justitie - Completul de 9 judecatori prin decizia nr. xxx/xx.xx.2006.

Concluzionand, societatea sustine ca s-a aflat intr-o imprejurare neasteptata, neprevazuta si de neinlaturat, insurmontabila, invincibila, in raport cu poprirea in totalitate a disponibilitatilor sale banesti, fara posibilitatea de a debloca conturile si de a recupera sumele poprite si executate abuziv, situatie ce se incadreaza in definitia cazului fortuit si arata ca, dupa intoarcerea executarii si obtinerea sumelor poprite abuziv, isi va achita obligatiile fiscale in termenul maxim de 60 de zile stabilit de Codul de procedura fiscala.

In temeiul art. 71 din Codul de procedura fiscala, SC M SA solicita anularea majorarilor de intarziere stabilite de organele fiscale si onorariu de avocat, in baza chitantei ce urmeaza a fi depusa la dosarul cauzei.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile petentei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

3.1. Referitor la majorarile de intarziere in suma de S lei

Cauza supusa solutionarii este daca petenta datoreaza accesoriile aferente impozitelor, taxelor si contributiilor datorate, declarate si neachitate catre bugetul general consolidat, in conditiile in care imprejurarile invocate ca reprezentand caz fortuit au luat nastere anterior intrarii in vigoare a dispozitiilor legale incidente, iar petenta nu a prezentat certificarea unei asemenea imprejurari de catre instanta judecatoreasca competenta, din care sa reiasa momentul inceperii si incetarii situatiei fortuite.

In fapt, prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. xxx/xx.xx.2007 organele fiscale au stabilit in sarcina SC M SA accesorii in suma de S lei, calculate pentru perioada 29.09.2007-29.10.2007 pentru impozitele, taxele si contributiile datorate si neachitate la bugetul general consolidat al statului in perioada ianuarie 2004 - septembrie 2007.

Prin contestatia formulata, SC M SA invoca prevederile legale referitoare la neperceperea de majorari de intarziere aferente obligatiilor fiscale, pentru situatia de caz fortuit in care se afla, urmare popririi disponibilitatilor sale banesti aflate in conturile bancare, cu consecinta blocarii desfasurarii activitatii curente a societatii.

In drept, potrivit O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“Art. 71. - (1) **Termenele prevazute de lege pentru indeplinirea obligatiilor fiscale, dupa caz, nu incep sa curga sau se suspenda in situatia in care indeplinirea acestor obligatii a fost impiedicata de ivirea unui caz de forta majora sau a unui caz fortuit.**

(2) **Obligatiile fiscale se considera a fi indeplinite in termen, fara perceperea de majorari de intarziere sau aplicarea de sanctiuni prevazute de lege, daca acestea se executa in termen de 60 de zile de la incetarea evenimentelor prevazute la alin. (1)”.**

“Art. 119. - (1) **Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere”.**

“Art. 120. - (1) **Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv**”.

Prevederile referitoare la neperceperea de majorari de intarziere pentru obligatiile fiscale neindeplinite in caz de forta majora sau caz fortuit au fost introduse sub forma art. 68² prin art. I pct. 8 din O.G. nr. 35/2006 pentru modificarea si completarea O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, **intrata in vigoare la 30 de zile de la publicarea** ordonantei in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 675 din 7 august **2006**.

Prin urmare, in situatia in care neachitarea la termenul de scadenta a obligatiilor fiscale este urmare a unui caz de forta majora sau a unui caz fortuit, contribuabilul debitor nu este obligat la plata majorarilor de intarziere aferente, daca obligatiile fiscale respective sunt executate in termen de 60 de zile de la incetarea unui astfel de eveniment.

Cu privire la aplicarea prevederilor referitoare la cazurile de forta majora si cazurile fortuite, SC M SA s-a adresat Agentiei Nationale de Administrare Fiscala - Directia de indrumare si asistenta a contribuabililor, care prin adresa nr. xxxx/xx.xx.2007 a comunicat petentei urmatoarele:

"Referitor la termenele de plata prevazute de lege (...) va facem cunoscut ca, organele fiscale nu au competenta de a clarifica imprejurarile descrise sau invocate de catre societatile debitoare ca fiind cazuri de forta majora si/sau cazuri fortuite.

In consecinta, apreciem ca pentru aplicarea dispozitiilor legale mentionate, trebuie sa depuneti documente care sa ateste momentul inceperii, cat si al incetarii imprejurarilor respective, eliberate de institutiile publice competente a califica acea imprejurare".

De asemenea, la solicitarea organului de solutionare a contestatiei, cu adresa nr. xxxx/xx.xx.2007 Directia generala juridica din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a comunicat urmatoarele:

"Precizam ca, asa cum se mentioneaza si in adresa nr. xxxx/2007 a Directiei de indrumare si asistenta a contribuabililor comunicata societatii debitoare, Agentia Nationala de Administrare Fiscala si unitatile subordonate nu au competenta de a califica imprejurarile descrise sau invocate de catre societatile debitoare ca fiind cazuri de forta majora si/sau cazuri fortuite, chiar daca debitorul depune documente care atesta imprejurarea.

Astfel, societatile trebuie sa depuna documente care sa certifice existenta cazului de forta majora sau fortuit in situatia descrisa, din cuprinsul carora sa se poata determina cu precizie momentul inceperii si incetarii imprejurarilor respective. Documentele care atesta doar existenta imprejurarii fara insa a califica aceasta imprejurare ca fiind caz fortuit nu au relevanta juridica.

In cazul in care, societatile debitoare considera ca se afla in prezenta unor cazuri fortuite, avand in vedere faptul ca nu exista o autoritate competenta sa califice aceasta imprejurare, urmeaza sa se adreseze instantei judecatoresti, singura competenta sa faca aprecieri asupra situatiei fortuite pe care o invoca societatea privitor la neindeplinirea obligatiei fiscale.

Avand in vedere principiul aplicarii legii in timp si efectul dispozitiilor de modificare si completare a actelor normative, precizam ca dispozitiile art. 71 din Codul de procedura fiscala, republicat, a inceput sa-si produca efecte pentru prezent si viitor, de la data stabilita ca moment de intrare in vigoare, si nu se aplica pentru situatiile aparute anterior momentului intrarii in vigoare, ci numai imprejurarilor ivite imediat dupa intrarea in vigoare.

De asemenea, tinem sa precizam ca in speta prezentata societatea solicita aplicarea dispozitiilor art. 71 din Codul de procedura fiscala, republicat, pentru obligatii fiscale principale restante aferente perioadei 1 ianuarie 2003 - 5 septembrie 2006, perioada in care dispozitiile invocate nu erau in vigoare".

Rezulta ca, in cazul in speta, imprejurarea invocata de SC M SA cu privire la imposibilitatea achitarii obligatiilor fiscale datorita blocarii abuzive a conturilor bancare, in urma aditerii unui recurs in anulare promovat de de procurorul general al Parchetului de pe langa Curtea Suprema de Justitie, nu poate fi considerata ca reprezentand un caz fortuit, in conditiile in care aceasta situatie a aparut anterior intrarii in vigoare a dispozitiilor O.G. nr. 35/2006 pentru modificarea si completarea O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, iar societatea debitoare nu a prezentat certificarea unei asemenea imprejurari de catre instanta judecatoreasca, singura autoritate competenta sa faca aprecieri in acest sens si din care sa rezulte momentul inceperii si momentul incetarii cazului fortuit.

In subsidiar, se retine faptul ca petenta nu a facut dovada imposibilitatii absolute a achitarii obligatiilor sale fiscale datorita imprejurarii invocate, cata vreme, din contestatia formulata si documentele anexate, rezulta ca societatea si-a continuat activitatea si dupa instituirea blocarii conturilor sale bancare in luna iunie 2003, in perioada respectiva a obtinut si profit (anul 2004), nu numai pierderi (anii 2003, 2005 si 2006), a inregistrat obligatii fiscale ca urmare a continuarii activitatii si a achitat partial aceste obligatii prin plati efectuate in perioada 2004 - septembrie 2006.

Avand in vedere situatia mai sus prezentata, accesoriile stabilite de organele fiscale prin decizia nr. xxx/xx.xx.2007 sunt legal datorate, contestatia SC M SA urmand a fi respinsa ca neintemeiata.

3.2. Referitor la onorariul de avocat solicitat

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul de Solutionare a Contestatiilor din cadrul D.G.F.P.-M.B. se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere, in conditiile in care solicitarea petentei privind plata cheltuielilor ocazionate de onorariul avocatului nu se afla in competenta sa materiala de solutionare.

In fapt, SC M SA a solicitat, prin contestatia formulata, plata onorariului de avocat, conform chitantei ce urmeaza a fi depusa la dosarul cauzei.

In drept, in conformitate cu prevederile art. 205 alin. (1) si art. 209 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Art. 205. - (1) **Impotriva titlului de creanta, precum si impotriva altor acte administrative fiscale** se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativa de atac si nu inlatura dreptul la actiune al celui care se considera lezat in drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, in conditiile legii."

"Art. 209. - (1) Contestatiile formulate impotriva **deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a deciziilor pentru regularizarea situatiei**, emise in conformitate cu legislatia in materie vamala se solutioneaza dupa cum urmeaza:

a) contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, precum si accesorii ale acestora, al caror quantum este sub 1.000.000 lei, se solutioneaza de catre organele competente constituite la nivelul directiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal."

Avand in vedere prevederile legale precitate, precum si faptul ca prin contestatia formulata petenta a solicitat si plata onorariului avocatului, Serviciul de Solutionare a Contestatiilor din cadrul D.G.F.P.-M.B nu se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere, intrucat nu intra in competenta sa materiala de solutionare.

Prin urmare, contestatia petentei va fi respinsa ca inadmisibila pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art. 71, art. 119, art. 120, art. 205 alin. (1), art. 209 alin. (1) si art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata

DECIDE:

1. Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de SC M SA impotriva deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. xxx/xx.xx.2007, emisa de Administratia Finantelor Publice sector x pentru suma de S lei reprezentand majorari de intarziere aferente obligatiilor fiscale.

2. Respinge ca inadmisibil capatul de cerere din contestatia formulata cu privire la plata cheltuielilor ocazionate de onorariul avocatului.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.